

ČASOPIS SKAUTSKÉHO STŘEDISKA

Blaník

květen 2008

-
- křížová cesta
  - sázení lesa
  - valný sněm
  - pátky v klubovně
  - e-tým
  - tábory 1969 a 1970

Nezdá se Vám to nedávno,

... co úvodník střediskového časopisu končil slovy „hezké tábory“ a co Robert plašil s hlášenkami? Mě teda jo. Už je to tak, uplynul další rok a přípravy na další tábor jsou v plném proudu. Do toho ještě běží „běžný“ oddílový rok ... a člověk neví, kde mu hlavy stojí. A do toho ještě kdosi prudí s příspěvkama do časopisu.

Neslýchané, jako by toho nebylo již tak mnoho.

Navíc, jak se dočtete v článku o Valném sněmu Junáka, budeme mít časopisů plné schránky ... . Proč tedy ještě nějaký střediskový? Možná jen pro pobavení při cestě ze střediskovky, možná i pro nějaký hlubší, zatím utajený, smysl....

No, v každém případě Vám tento Blaník poslouží jako malé zrcadlo zpět. Sešli jsme se na křížové cestě opět po dlouhé době na Petříně. Článek od Dobromyslu, který má tento chvályhodný čin na svědomí, nám přiblíží, jaké to letos bylo. Na dlouho dopředu avizované akci Sazení lesa moc lidí nebylo. Tak se většina možná až ze stránek Blaníku dozví, jaký význam může mít buček. A kdybyste nevěděli, co dělat v páteční odpoledne, nechte se inspirovat Scarabeem.

V rubrice z historie střediska se podíváme na tábor v letech 1969 a 1970. Kde se tábořilo? Co se dělo? I na tyto otázky zajistě dostanete odpověď a můžete srovnávat s dneškem ...

Nejsou-li vám jasné novinky na střediskovém webu, potažmo výhody nové konference... nezapomeňte si přečíst článek o e-týmu. A podívat se na dále odkazované ...

O Řemřichu se do redakce doneslo jen to, že proběhl. Že byla noční cesta, záchrana Apolla13, přednášky, hry, dobré jídlo... a víc se k nám nedoneslo. Smůla. – ale přece ještě něco (teď je neděle 11. 5. večer): Prošlo 93% lidí (ale všichni uspěli u testů☺), bylo to super a frekventanti *děkují celému Řemřich týmu za práci a hodně šprýmu.*

A poslední větší středisková akce před táborem - Blanické hry. Proběhly dnes (jako v den vydání Blaníku). Jaké byly? Posoudíte sami. Ale již při psaní úvodníku vím, že přípravy byly dlouhé, pečlivé a náročné. A min. za tu snahu patří dík organizátorům.

A opravdu na konec – hezké tábory

za redakci M-J-Áňa

Křížová cesta

Křížová cesta na Petříně byla vždy mojí oblíbenou střediskovou akcí. Často byla poslední šancí, jak se na nějakou vůbec dostat. Postní doba sice není tak hektická jako doba adventní, navíc si její začátek necháme dobrovolně označit popelcem na čele, ale každý někdy určitě pocítil ono šokující zjištění, že Květná neděle je již za týden a on se sebou zase nic neudělal. Každému se určitě někdy stalo, že křížovou cestu za celých čtyřicet dní prostě nestihl...

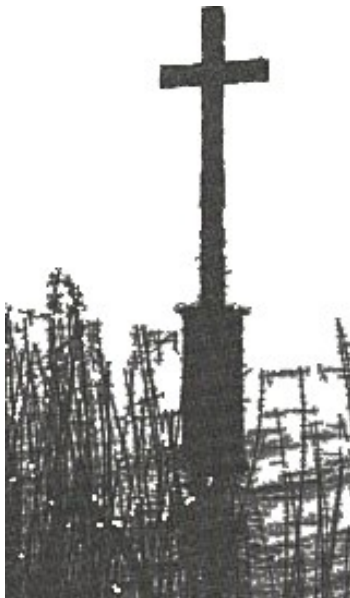
Naše křížová cesta je jednoduše příjemná i tím, že se zase vidíme. Zjišťujeme, jak má který oddíl velké děti, pozveme rodiče, potkáme se mimo střediskovou radu, a hlavně jsme dohromady duchovně. Křížová cesta je nádherným projevem našeho křesťanského ducha, který je nedílnou součástí našeho střediska. Oč lepší je, že je projevem veřejným – kolika lidem tím zpestříme jejich odpolední procházku na Petříně.

Tohle všechno nás přimělo „vrátit křížovou cestu na Petřín.“ Na první pohled není organizování takové akce nic náročného, a ono skutečně moc není. Stačí zařídit rozdělení jednotlivých zastavení, přinést kříž a svíčky (v našem případě louče), případně se člověk musí připravit na to, že vůdce střediska je v práci a že bude muset promluvit místo něj (což se stalo mně, i když jsem až do poslední chvíle doufala, že se Rocky ještě objeví...).

Jediným zádrhelem v této práci je připravit hudební doprovod, který vyžaduje hlasy schopné... (no prostě všechno přeřvat). Proto jsme si pozvali sestru Apolonii (lidově řečenou Apoldu) od sester albětinek a její skupinu.

Na závěr chci poděkovat všem, co se na křížové cestě podíleli – díky všem, co přišli, všem, co si připravili zastavení (která se, podle mého názoru, skutečně povedla) a Apoldě za hudební doprovod.

Králík (předpokládám), Dobromysl

... z jiného pohledu

Když jsem se letos na střediskové radě dozvěděla, že křížová cesta bude opět na Petříně, měla jsem velkou radost a holky v oddíle, když se to dozvěděly, taky – mše pro ně byly nudné a málo akční. Takže i za ně děkuji tomu, kdo se rozhodl tuto tradici znovuoobnovit. Znamenalo to ale, že si budeme muset připravit jedno zastavení a nějak ho přiblížit ostatním. Protože jsem nejstarší věřící v našem oddíle padl tento úkol na mě a tak jsem se pustila do přípravy. Bylo zajímavé sledovat jak děti křížovou cestu vnímají a co pro ně Ježíšova oběť znamená; překvapilo mě kolik o jeho životě a smrti vědí a že vnímají, že to má něco společného s jejich životem.

Na samotnou křížovou cestu jsem bohužel nemohla dorazit a tak jsem se aspoň vyptávala spousty lidí jaké to bylo. Z několika zdrojů jsem, slyšela, že to bylo velmi povedené a že i počasí nebylo špatné. Sice bylo stále dost oddílů, kteří použili tradiční schéma – přečíst z nějaké publikace o křížové cestě úryvek k příslušnému zastavení, který komentuje co se tehdy stalo a vztáhne to na náš život. To je sice moc krásné a poučné, ale často to není v zadních řadách slyšet a děti, zvláště ty menší, z toho vůbec nic nemají. Takže velký dík těm, co se rozhodli tomu věnovat trochu času a připravili s dětmi ostatním dětem zajímavou a zároveň přínosnou křížovou cestu. Doufám, že příští rok se na Petříně sejdem znovu a uvidíme spoustu dětských scének, které nám přiblíží největší křesťanské svátky.

Zuzka, Modrý klíč

Události minulé ....

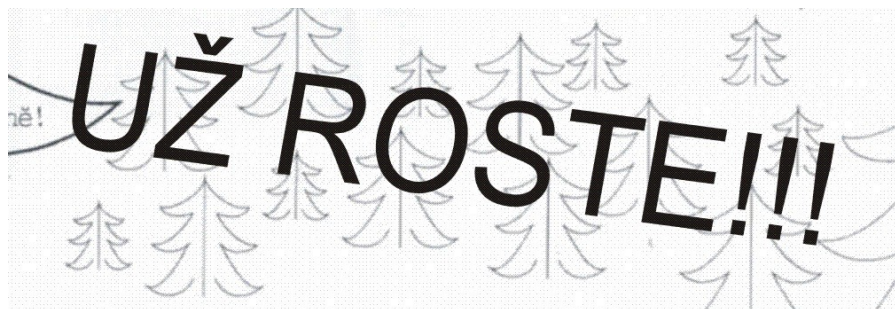
Závod světlušek a vlčat nebo vlčat a světlušek? Na tom ani tak nesejde.

Každopádně tam měl Blaník letos hojně zastoupení (rozhodně lepší než loni na Svojsíkáči), ovšem z tohoto periodika se o tomto podniku nic více nedozvíte, neboť osoby nejpovolanější nám nic dalšího nesdělili. A že jich tam bylo plno – hlavní organizátor, vítězná družina, několik dalších

běžících hlídek z různých oddílů, na stanovištích spousta lidu z Blaníku. Nebo by to vítězům přišlo jako přílišné opakování se z doby před dvěma lety? Každopádně věste, že opět vyhrály říčanští Ventové!!!!

Sázení lesa: Maružkou tak dlouho dopředu avizovaná akce se uskutečnila přesně tak, jak předpokládala – že jsme zasadili les a užili si dohromady krásný víkend. Takže roverské heslo “sloužím“ celému víkendu odpovídalo.

První část vyjížděla z Hlaváku do Kaplice již někdy po poledni. Cestu zpestřil Bang a mnohé pochutiny z našich batohů – kdo nebyl možná by ani nepochopil ... (jak se jí mrkev). Další dorazili Modrým ďáblem v tmavých pozdních hodinách. My ještě stihli skočit na puštika, ale možná tak jsme houkáním rozčílili jedině psi v Benešově (i když, kdo ví ...).

Ráno začalo roztlačováním transita, abychom se měli jak vůbec dostat k Nesměni. Po radách jako jestli to jede na benzín nebo na plyn, zda to má přidělanou baterku a tak dále, byl transit roztlačen, za jízdy naskákáno do něj (to víte, co kdyby se muselo jít opět tlačit?) a hurá k lesu.

Podrobný popis sázení nám byl vysvětlen Barbošem už ráno, tudíž tady jsme si našli akorát klacky jako měrky, vytvořily úderné sazečské (jako lesařské, ne tiskařské) skupiny. Každý si tu našel svoje uplatnění – intelektuálové počítali stromy a řady, masožravci nastrkávali furt samé bůčky, tanečníci tancovali nejčastěji dupáka, nasazenost kopáčů občas nevydržel ten či onen rýc a na babiččiných buchtách jsme si pochutnali všichni. Při odchodu jsme už mohli jenom doufat, že brzy začne pršet a zaleje se to samo.

Místa v transitu ještě ubylo a nás přibylo – tudíž i pracovních rukou (oproti ránu) a někteří jedinci to řešili po svém – vyhazovali ty okolo sebe ven (kukačka je oproti nim hadr). A tudíž přibylo i hráčů freesbee. A vítězové šli vařit večeři!

Senát – to je naše oblíbená oddílová hra a rádi jí hrajeme s ČŠ (to je totiž tak jediná možnost, jak na nich můžeme něco vyhrát). No a Senát rozproudit také dnešní večer – rozdělení vyšlo zcela náhodně – na pány a na dámy.

V noci jsme ještě zamávali transitu, který se vracel do Prahy.

Ráno se zaběh Kamil, tak jsme málem nestihli kostel v Benešově (kdyby začínal tak, jak jsme my věděli). No a od té doby se přibližně počítal (nebo začínal?) náš běh na vlak do Kaplice. Cca v půlce, jsme to konečně vzdali a šli v klidu na ten další za 2 hodiny. No a v Kaplici na nádraží začalo poprchávat a pak snad pršet.

No a tak „Maružčiny chudátka“ přijeli do Prahy až v pozdní hodinu večerní.

A tak Maružko velké DÍKy patří tobě, žes to tak vymyslela, domluvila a že jsme se v tomto počtu nakonec na Líčově sešli.

P.S.: Pokud budete chtít někdy zavítat s oddílem na delší dobu ke Kaplici, tak skautská základna Líčov, kde jsme spali, byla pěkná. Máte tam toho spousty, co k radosti potřebujete.

Jupijou – v Saleziánském divadle v Kobylisích: že by se konečně našel pořádný důvod k tomu nejjet sázet les?

Blanický hry-

tentokráte ve znamení starého Řecka – blížíme se k Olympu. A kdo na něj nakonec dosedl?

Scarabeus

další **ŘemŘich** proběhl

Jak jsme byli na valném sněmu.

Možná ani někteří netušíte, že 11. až 13. dubna proběhl XII. Valný sněm Junáka. Zatím pokaždé jsem se vyhnul delegátskému mandátu s pocitem, že účast je ztrátou času. Tentokrát jsem však seděl v autě na cestě do Havířova s Vránou, Markem, Madlou a Matýskem ze střediska Ostříž. Během pětihodinové cesty jsme se dozvěděli mnohé o Orlech, Protěži i o středisku Ostříž. Hlavním našim cílem ale byl sněm.

První dojem ze sněmu? Organizační chaos a hromada lidí! Není divu, vždyť delegátů bylo přes 400 a dalších 70 osob pobíhalo okolo v oranžových pořadatelských tričkách. Po zaregistrování se a ubytování v tělocvičně (cca. 2 km od jednacího sálu) jsme v pátek stihli už jenom celkem nudné představování kandidátů do voleb a jedno pivo (nebo čaj) naproti v pivnici. Zážitkem bylo všude po Havířově potkávat lidi v kroji a sledovat úžas místních obyvatel. Město Havířov je samo o sobě zvláštní (bylo postaveno v 50tých letech 20. století), je plné „paneláků“, najdou se v něm ale i tajemné zákoutí s tunýlky a neuvěřitelně málo místa na parkování.

Všimli jste si, že to je z minulého sněmu?

V sobotu se už začalo jednat - od rána do pozdního večera. Kdyby nebyl plánován oběd a večeře (před kterými projednávání nabíralo kosmické rychlosti) seděli bychom v sále minimálně do rána a možná ještě teď. Nejvtipnější projev pronesla zástupkyně Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Nejprve své pracovní vyslání na směn (nevědic do čeho jde) málem oplakala a následně byla skauty zcela nadšena. Nu není divu když ji u registrace oslovili: „Nazdar sestro, co bys ráda?“

Obecně vládla družná atmosféra. V rámci delegátů z Prahy došlo na společné fotografování i na úspěšný pokus zvrácení výsledku jednoho (jinak zcela nepodstatného) hlasování.

Odpoledne jsme se rozdělili na menší skupinky, ve kterých jsme projednávali nejpálčivější problémy naší organizace a hledali cesty

jejich řešení. Diskuze byla plodná a poučná, můžeme být rádi, že máme v Blaníku stoupající členskou základnu, dostatek zapálených vedoucích a pestrý program.

Jedinou kaňkou na sobotním programu bylo schvalování dalšího života skautských časopisů. Vyhrála varianta povinného odběru všech členů. Pro malá živořící uskupení to bude asi pomocnou rukou, v Blaníku se, doufám, vyhnu lynčování tím, že se prokážu fotografií „já byl proti“.

Nedělní volby byly celkem otrava. Sotva tomu mohlo být jinak, když se počty kandidátů více méně rovnali počtu volených činovníků – to se pak špatně vybírá. Nicméně i Blaník má nově zástupce v ústředních orgánech: Vrána byl zvolen do RSRJ (Rozhodčí a smírčí rady Junáka). RSRJ je jakýmsi skautským soudem, soudci jsou tam samí moudří, držíme mu palce...

Volání domova je silné, a tak se v neděli nic moc nezdržovalo, po volbách byl svižně sněm ukončen a bez oběda (ó běda) jsme vyrazili směr Praha.

Kromě dvou kvartet s obrázky města Havířova jsem si odvezl mnoho zajímavých zážitků a vzpomínek na setkání s příjemnými lidmi. Rozhodně nelituji své účasti. Za tři roky bude Blaník zase vysílat nové zástupce na valný směn. Poznačte si do diářů, stojí to zato!

Rocky

Scarabeus pořádá „Pátky v klubovně“

Přemýšleli jsme, jak ještě více zpestřit dětem volný čas ve dnech, kdy nejedou s rodiči na chalupu a zůstávají v Praze. Zároveň nabízíme všem jejich kamarádům a dětem z okolí přijít mezi nás. Již měsíc pravidelně připravujeme pro děti odpoledne, kde si zkusí činnosti, které dosud nezažily, nebo kde se pobaví s ostatními kamarády nejen z oddílu.

Tato akce se koná vždy v pátek přibližně jednou za čtrnáct dní. Pro všechny jsme předem vybrali témata jednotlivých setkání - aby se bylo na co těšit. Nevadí, když se někomu nebude vypsané téma líbit. Společně vymyslíme jinou alternativu, aby se u nás líbilo každému!

A jaké témata budeme mít? Plánujeme hrát karetní hry, vyrábět náramky a dárky pro kamarády, hudební kroužek, pro kluky uspořádáme

základy práce s počítačem. Pokud bude hezky, vyrazíme do parku, nebo na vycházku do přírody. V červnu jsou potom na programu netradiční sportovní hry.

Na prvním Pátku jsme zkusili vyrábět lodě a letadla z papíru, některá byla tak složitá, že to ani nejstarší nedokázali. Účast sice nebyla velká, ale myslíme, že v „plném provozu“ se to zlepší a děti se budou do klubovny stále raději vracet.

Nechcete se přidat? Přijďte se na nás podívat, informace najdete na našich stránkách www.scarabeusweb.wz.cz!

16. 5. Filmové odpoledne /s možností přespání/

30. 5. Hudební kroužek /kytara, flétna, bubny, ... nástroje můžeme zapůjčit./

6. 6. Práce s počítačem /základy práce s počítačem, psaní, kreslení.../

20. 6. Odpoledne ve Stromovce /frisbee, fotbal a další../

Houska, Scarabeus

E-tým

Pro organizačně-komunikační správu roverské skupiny Šikmá louka používáme řadu progresivních ICT technik :); s důvěrou v přínos našich zkušeností předkládáme tento příspěvek. Doplněk naleznete na . Omluvte strohost textu a technické vyznění článku; jak to ale napsat jinak...?

Příprava konkrétní akce

Prostředí umožňující řízení přístupu (omezená skupina členů), se zachováním historie a surčením autorství příspěvku. Výborným nástrojem jsou známé GoogleGroups, středisková konference je příkladem poměrně otevřeného nastavení této služby.

wiki

Dalším možností pro skupinovou práci představují wiki systémy, např. známá Wikipedie. Tyto systémy jsou volně ke stažení na Internetu. Wikipedie používá systém MediaWiki, za mnohem vhodnější pro plánování akcí je třeba štíhlá PmWiki. Tu používá nebo .

Instalace + nastavení

Původně jsem chtěl nabídnout zipový archiv k samostatné instalaci, ale místo toho vyzvu zájemce o vyzkoušení aby navštívili stránku kde si vše mohou snadno vyzkoušet právě v systému PmWiki, vzhled je přizpůsoben střediskovým stránkám.

Přínos wiki

Editace je možná odkudkoli, snadné řízení práv read/edit, zachována historie změn, na rozdíl od mailů a fóra nevnučuje vtipné hlášky, bezprostřední nepromyšlené odpovědi a žvanění. Zásadní nepříjemností pro začínající představuje systém značek formátování textu. Pro pravidelné uživatele však představují urychlení práce.

soukromá Kamilova poznámka: wiki systémy mi učarovaly. Používám je pro uložení všech pracovních a provozních informací svého života, vyjma dat databázového charakteru, jako je třeba fotogalerie. Myslím že jejich zvládnutí by se mělo stát součástí vzdělání všech lidí používajících ve svém zaměstnání hlavu. Plinius Starší vytvořil rozsáhlou encyklopedii *Přírodní historie* (kompilace 2000 zdrojů 474 autorů; cca 20 000 vypsanych poznámek) „Stále měl u sebe písaře s knihou a zápisníkem. Říkal, že žádná kniha není natolik špatná, aby nepřinesla malý užitek. Tak nečetl nic, aniž by si nedělal poznámky.“ A toho písaře měl jen proto, že neměl možnost stáhnout si nějakou pěknou wikinu.

Informování o společných akcích

Požadujeme prostředí poskytující informace o konání společných akcí, s možností řízení přístupu a různými formami jeho zveřejnění (web, wap..)

GoogleCalendar

Zařídit si svůj kalendář na Googlu asi není novinkou, snad oceníte jeho integraci do dalších programů. Poměrně nově je možno integrovat data uložená na Googlu s MS Outlook, ale jedná se o klopotné řešení.

Integrace do ThunderBirdu

Kalendář lze snadno integrovat do poštovního programu Mozilla ThunderBird (TB). TB je ve výchozí instalaci emailový klient a RSS čtečka, o funkci osobního diáře (ve stylu MS Outlook) ho doplníme instalací rozšíření Lighting. Pro write přístup k GoogleKalendáři doplníme rozšířením ProviderToGoogle (stačí-li nám pouze čtení kalendáře, není tento doplněk nutný).

V takto připravené aplikaci máme přístup read/read-write k jednomu i více kalendářům umožňující sjednotit pohled na časové plány z různých skupin.

Neopomenu připomenout, že GoogleCalendar řídí uživatelské přístupy ke kalendáři a adekvátní zveřejnění a udělení uživatelských přístupů už na Googlu je podmínkou k úspěchu v TB..

Na stránkách uvedených v úvodu článku naleznete videonávody na jednotlivé kroky zprovoznění sdílených kalendářů a příšerně dlouhé URL kalendářů.

Stejně jako výše zmiňované, i GoogleCalendar je již využíván i pro potřeby střediska. Střediskové události jsou uloženy na googlu, k jejich zobrazení lze využít

- ? střediskový web – v levém menu zobrazené události jsou právě čerpány z tohoto zdroje (4 dny před a 30 dnů po aktuálním datu)
- ? webové přístupy generované samotným googlem

? integrace do Thunderbirdu, MS Outlooku (a následnou synchronizací mobility etc.)

Odpusťte ještě trapnou poznámku na závěr. TB je také „čtečka RSS kanálů“. Hlavní stránka vyhledávače Seznam je posetá okénky s nejnovějšími články různých novin; každý slušný web už nabízí právě ve formátu RSS stručný přehled nejnovějších změn. Většina oddílů má své stránky na WordPressu, časopis je na PmWiki, které automaticky generují RSS kanál (stejně i GoogleCalendar); nemusíte tedy dělat kolečko po oblíbených webech, jen si v TB či jinde přečtete nadpisy nových článků, přidanych akcí... nu, snad jste to přežili; nevěřili byste, ale na jedné pražské základní škole se 400 dětmi a 30 dospělými to vědí dva lidé. V pondělí večer na volejbale.

Předložené postupy jsou plnohodnotně použitelné pro Win i Linux, kompletně bezplatné.

*s pozdravem Kamil, Vojta
a další, kteří přispěli radou či činem.*

Blanická historie

Doted' byly otišťovány příspěvky z historie, co byly psány převážně Balúem, Václavem Maříkem. Další části jsme od něj už nenašly (bud' nejsou, nebo o nich my nevíme – tak pokud byste někdo našel doma Blaník číslovaný 33 a výše, dejte nám prosím vědět), proto se přesouváme chronologicky na konec šedesátých let, kdy vypráví již Robert.

... v Podsoví 1969 a 1970

(vyprávění je z vlastních vzpomínek, a proto se omlouvám za případné nepřesnosti: uběhlo totiž dlouhých 25 let. Také vím, že nezachytím všechny postavy a všečen tehdejší děj, ale je to snaha oživit alespoň v krátkosti zlomky z historie)

V té krátké chvílce, kdy na základě „pražského jara“ mohly znovu začít pracovat skautské oddíly, ani Sedmička nezůstala stranou.

Kromě jiných, velice pěkných akcí, jsou opravdu nezapomenutelné dva skautské tábory v roce 1969 a 1970. Ty jsme prožili v nádherné krajině,

v klidném prostředí Jižních Čech, poblíž hájovny Soví nedaleko obcí Nepomuk a Dražič.

Borovanský potok spěchající od Borovan dolů na Jih k Lužnici zde vytváří překrásné meandry, je stíněn dnes vzrostlými olšemi, které nám klukům na mnoha místech nesahaly ani do pasu.

Ale nesmíme tak úplně předbíhat mé vyprávění.

Krajinu podél potoka jsme poznali o trochu dříve a to v červnu na svatodušní svátky šedesátého devátého roku. Díky rodině Trutnovských, která jezdila do blízké Dražiče na chalupu, jsme měli domluveno táboření na tři dny asi kilometr od Dražiče, v blízkosti malé vodní nádrže. Zde jsme strávili pěkný víkend i když první noc z pátku na sobotu jsme spali vyrovnaní jeden vedle druhého na podlaze u Trutnovských, protože se strhla těsně před naším příjezdem taková bouřka, že nebylo myslitelné vůbec něco podnikat. Druhý den se počasí umoudřilo a program byl pěkný. Večer pak – a to byl první zážitek – slibový oheň, kde několik bratrů, dnes si již na jména nevzpomenu, skládalo slib. Druhý zážitek – opravdové noční hlídky.

Třetí zážitek – a to úsměvný – bratr Golubčík vařil na otevřeném ohni guláš, na hlavě maje velikou bílou lodičku a v guláš proháněl v kotli ohromnou sběračkou, kterou nám jej potom „pleskal“ do ešusů.

Tolik o tomto výletu – předvoji prvního tábora v Podsoví roku 1969.

Myslivna Soví uprostřed lesní planiny v roce 1995, autor mě neznámý (-red-).

Krátce před
táborem bylo na
základě rady pana
hajného Prosa tábořiště
přesunuto asi o 2 km
proti proudu potoka,
právě na onu louku do
Podsoví. A opravdu,
místo to bylo klidné,
slunné, mimo civilizaci
a daleko vhodnější než
to původně plánované.

Nadešel tedy červenec 1969 a my jsme se vydaly z Prahy do Podsoví autobusem, opět šoférováným bratrem Vlastíkem Velkem. Na Soví u

hájovny již čekal traktor s vlekem, který nás i s bagáží převezl na budoucí tábořiště. Začínali jsme opravdu na „zelené louce.“

Mimo budoucí táborový prostor byly postaveny stany – jehlany, čistě jen trávu a tak jsme bydleli asi 3-4 dni. Teprve druhý den byl přivezen valník „krajinek“ a prken a začalo vlastní budování tábora, které trvalo bezmála týden. Tábor trval také déle, ne jako dnes tři týdny nebo čtrnáct dní, ale plně čtyři týdny. Tábor vedl bratr Golubčík a bratr Očko jako zdravotník. Dále pak vedl smečku Vlčat bratr Triebenekl-Kobyly. Částečně pobýval i Mirek Princ, Míla a Franta Krutských. Dnes si nepamatuji přesně na celkový počet účastníků včetně vlčat, ale jenom pro zajímavost uvedu složení skautů:

družina Rysů – rádce Tim – účast: 6

družina Ostřížů – rádce Dali – účast: 6

družina Delfínů – rádce Mat - účast: 2

Kuchyň obsluhovala velice obětavě tehdy paní Högerová, a to v podmínkách alespoň ze začátku dost drsných. V rámci táborového programu jsme na Borovanském potoce postavili hráz, sloužící i jako most, takže když Alim a Franta Krutských dovezli na svém podivuhodném vozidle obrovský nafukovací člun, pořádali jsme bitvy a hry na potoce.

Samozřejmě, že probíhalo i plnění různých skautských zkoušek, prožili jsme několik krásných večerů u táborového ohně, byly skládány sliby. Nelze nepřipomenout, že právě v těchto červencových dnech nad námi šlapali první lidé po Měsíci (Apollo XI.).

Pořádali jsme různé výlety. Například po proudu Borovanského potoka až do Koloděj na Lužnici a do Týna nad Vltavou, kde nám byly v místním kostele posvěceny družinové vlajky. Pěkná byla i vycházka k Vltavě přes Slabčice a horu Tábor. Dokonce jsme se jednu neděli zúčastnili poutě u sv. Rozálie v nedalekých Borovanech. Na nákup jezdila služba do Dražiče, pro mléko do Nepomuk, pro vodu na Soví. Byl to moc krásný tábor.

A protože se nikdy nic neopakuje tak doslova, byl tábor v sedmdesátém roce tak trochu jiný. Vybavení tohoto druhého tábora v Podsoví bylo znatelně lepší, táborové stavby dokonalejší. Dokonce i účast byla oproti předešlému roku hojnější – objevily se nové tváře. Dokonce i nová družina Irbisů, ve které rádce byl bratr Kvik. Tábor vedl bratr Mírek Princ. Ale bohužel se začaly stahovat mraky nad další činností Junáka v tehdejší ČSSR, přicházela neblahá doba konsolidace a bohužel i na venkově se tato atmosféra vznášela dost viditelně. Množily se nepříjemnosti na základě udání nějakého „dobrodince“ z blízkého Nepomuku, který patrně spolupracoval s Bezpečností.

Takže tyto neblahé zkušenosti zasáhly i náladu „mužstva“ a nad táborem se vznášely otazníky nejistoty. No, nakonec tábor skončil v řádném termínu, ale myslím si, že tenkrát Mírkovi nebylo do zpěvu. Jako trvalou vzpomínku namaloval tehdy Mírek kolorovanou perokresbu tábora a díky za ní, protože při pohledu na tento obrázek vždy vyvstanou ty nejkrásnější vzpomínky na dobu mládí, skautování a Podsoví a hlavně těch, kdo se s obětavou péčí o nás starali, ale i těch, kdo nás navždy opustili.

Tábořiště jsme tehdy opouštěli za silné bouřky a deště, promáčení a následoval rychlý přesun na Soví k autobusu. Příznačný konec tábora 1970. Další tábor v roce 1971 se již nekonal. Politická moc byla silnější ....

Jenom pro dokreslení musím uvést, že v srpnu 1972 jsme se pod vedením Mirka Prince znovu do Podsoví vrátili – ne všichni, část tábořila jinde, a ne jako skauti, ale pod hlavičkou TISu.

Robert

tento příspěvek vyšel ve Zpravodaji – občasníku 262. oddílu oldskautů – Praha v červnu 1995, číslo 3

tento Blaník vyšel na střediskovém srazu vůdců 17. 5. 2008

Blaník

léto 2008

adresa redakce: casopis@blanik.info

do tohoto čísla přispěli: Černý šíp, Dobromysl, Mayové, Modrý klíč, Scarabeus

sázení lesa

Jupijou

křížová cesta →

sázení lesa

sázení lesa